

Laddstationerna är vår tids lägereldar

Laddstationerna har blivit vår tids lägereldar. Platserna man samlas på och pratar med helt okända människor. Byter erfarenheter om var man har varit, vart man är på väg och det mest intressanta av allt – hur laddkurvan ser ut.

Uppdaterad: 1 januari 2023, 10:16 Publicerad: 1 januari 2023, 10:07

Krönika: Karin Olander

Karin Olander möter gemenskap och missundsamhet vid landets laddstationer.
Foto: Fredrik Sandberg/TT

Under mina snart 30 år med körkort och bil har jag aldrig fått frågor om hur långt jag kört på en full tank med bensin eller diesel när jag svängt in på macken för att fylla på.

Färd med elbil och stopp på snabbbladdare är något helt annat. Aldrig är det så lätt att börja prata med folk man aldrig sett förut. Elektrifieringen har tagit fram nya sidor hos människor. Det finns en hjälpsamhet som man tyvärr sällan ser på andra håll i samhället. ”Krånglar kortet? Jag kan hjälpa dig. Du kan ladda med mitt”, har jag till och med fått höra. Måste varit någon med bra villkor.

Sedan är ju inte allt mysigt så klart kring laddstolpen. Finns det få uttag och begränsad effekt kommer egoismen fram. Då vill man inte dela med sig. Jag har haft ett antal samtal om vem som behöver laddningen mest.

”Hur många procent har du?”

”Jag måste bara upp till 50 procent.”

Diskussionen känns plötsligt igen från när man i familjen bara fått med en laddsladd till mobilen när man åker till stugan. Det faktum att effekten går ner på laddningen när en annan bil kör fram och laddar bredvid är inte heller det bästa för laddfriden.

När det uppstår köer är trevligheten som bortblåst. Det var tydligt i somras när jag färdades utmed västkusten och det kunde vara timslånga köer. Då hördes mest mutter mellan laddarna om alla norska elbilar som fyller upp laddstationerna. Förutom från norrmännen då som verkar mer vana vid köer.

När det finns lediga laddare och effekten inte påverkas av att det kommer någon och laddar intill verkar elbilsförare vara av det pratsammare slaget. De som kört elbil längre vill gärna bjuda in till den särskilda elbilsgemenskapen. Vi som tagit steget.

Det händer ofta att man får alla möjliga slags tips. Antingen vad gäller bilen eller andra laddstationer. Var finns det laddare med mer effekt, om det är enkelt att parkera och om det brukar finnas trasiga laddare och så vidare. Givetvis finns mycket info via appar, men personliga råd är också riktigt bra. Fortfarande finns det inga skyltar utmed de stora vägarna som visar var det finns laddstationer. Det är bara det gamla traditionella märket för en bensinpump som signalerar att här finns bränsle för bilen. Men om elbilen ska få ny kraft måste man knappa in på sin telefon eller läsa av på skärmen. Jag tycker det är obegripligt att det inte också syns en sladd på vägs skylten vid motorvägen.

Sen kryper det fram helt nya beteenden också. Har flera gånger varit med om förare som glatt konstaterat att deras bil minsann tar emot riktigt snabb laddning. Vid de tillfällena har jag också kört bilar med 800 voltssystem som klarar att ta emot höga effekter och få riktigt snabb laddning.

”Tänk vad kul om det hade kommit en ID3 nu”, sa en förare av en Kia EV6 vid laddstationen.

”Varför då?”, undrade jag som inte riktigt kommit in i laddkurvans klubb där lyckan avgörs av hur snabbt bilen laddar. Fast jag vid tillfället körde en Hyundai Ioniq 5 med lika snabb laddning som EV6:an.

”Det är så roligt att se deras min när de jämför hastighet på laddkurvan och ser hur långt efter de ligger”.

Vad är det man brukar säga – skadeglädjen är den enda sanna glädjen?

Själv tänker jag att det ändå är allra roligast när laddningen fungerar. Det är tyvärr inte en självklarhet. Har otaliga gånger varit med om att få ringa kundtjänst för att något krånglar. Men det blir allt mer sällan.

Jag har testat olika märkens laddappar och med allt inställt i förväg har jag känt den sköna känslan av bekymmersfrihet. Svänga in, sätta i sladden och starta laddningen. Rekordet är att få igång laddningen på under tio sekunder från att jag stannat bilen. Det är då man gärna hjälper till om det krånglar för någon annan. Och så är pratstunden igång.